Ч. 255. Вторoк 28 (15) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю сойму в пятницю вела ся дальша дискусия над внесенями в справі ординациї виборчої при участи майже всїх послів і при переповнених ґалериях. Перший промавляв пос. др. Мілєвский і зазначив передовсім, що реформа виборча сама в собі не єсть цїлию лиш средством до осягненя иньшої цїли — суспільного добра. В житю суспільнім — казав бесїдник — не вільно робити експериментів, лиш треба все оперти на досьвідї, здобутім віками. Вислїдом того повинно бути питанє: чи сойм по переведеній реформі буде лїпший. Відтак звернув бесїдник увагу на то, яка єсть ріжниця межи парляментом а соймом. Над парляментом єсть висша палата, котра в потребі може спинити єго загонистість; сойм противно, не має над собою нікого, хто би спиняв, отже мусить сам в собі мати відповідні чинники. Право виборче не єсть правом одиниці і єго не надає ся в єї інтересї лиш в інтересї суспільности і розділяє ся після єї потреб. Отже репрезентация повинна бути така, щоби представляла інтереси всїх верств і кругів суспільности. Тимчасом коли би за основу права виборчого взяти лиш число, то н. пр. в Галичинї повинні бути послами лиш селяни. Загальне право голосованя не переведене нїгде з цїлою консеквенциєю, але всюди суть якісь обмеженя. Від права голосованя треба би виключити анальфабетів, бо они не могли би анї написати анї відчитати картки виборчої. Бесїдник вказав, що не єсть за привилеями і що шляхта польска не проливала кров за привилеї кастові, лиш за добро народу.

В тій хвили відозвали ся ґалериї голосно: „Проч з привилеями! Ганьба єму!“ — а рівночасно посипались на салю червоні картки, на котрих були видруковані слова: „Проч з привилеями! Най жиє загальне, рівне, безпосереднє, тайне право голосованя!“

П. Маршалок краєвий завізвав публику до спокою і загрозив опорожненем ґалерий а коли крики не втихали, перервав засїданє і казав опорожнити ґалериї. Аж за годину удало ся опорожнити ґалериї і засїданє знов розпочало ся а по чверти години казав Маршалок знов отворити ґалериї. Пос. Мілєвский докінчив свою бесїду і заявив ся за внесенем комісиї адміністрацийної.

Опісля промавляв пос. Ротер а обговорюючи звіт комісиї адміністрацийної, сказав, що що він єсть провокациєю меншости. Бесїдник особисто єсть за гальним правом голосованя, бо коли всї мають обовязки, то і всї повинні мати права. Через заведенє загального права виборчого уровень нарад в соймі не обнизить ся, противно, піднесе ся, а буде ще й та користь, що „пральня всїляких брудів“ не буде у Відни, але у Львові. Наконець заявив ся Роттер за внесенем меншости з тою зміною, що замість виборів безпосередних жадав у всїх куриях безпосередних виборів.

Пос. ґр. Пінїньский зазначив насамперед, що більшість соймова хоче розширеня права виборчого, але длятого, що справа ще не зовсїм виготовлена, відкладає залагодженє на слїдуючу сесию. Бесїдник не єсть противником загального права голосованя, але мусить запримітити, що прихильники того права стоять тепер на абсолютнім становиска без взгляду на то, до якого вислїду оно доведе. Ґр. Пінїньский обговорював відносини виборчі в Німеччинї і Франциї і теперішні відносини у віденьскім парляменті та вказав ще на потребу зміни реґуляміну нарад, щоби на случай, коли би загальне право голосованя було заведене, можна уникнути обструкциї. Остаточно заявив ся за удержанєм курияльної системи з постепенним розширенем права виборчого.

Наконець промавляв ще пос. Станїньский, мотивуючи своє внесенє в справі зміни ординациї виборчої на основі безпосередного, рівного і тайного права голосованя. Бесїдник критикував звіт комісиї адміністрацийної і за-

---

Дочки жупана.

(З мадярского. — Оповіданє Коломана Міксата).

Коли оба селяни пізнали жупана, опустили вилки.

— Що чувати, Баркаш? — спитав жупан старшого з них, що насупившись гриз свій пибух.

— Та що чувати, що було, то й є.

— Богато померло?

— О, умирає досить; нинї поховали ми девять, хоч —

— Хоч?

— Ми, Лютри, жиємо всї, умер лиш один і той так якось через похибку.

— Що ти плетеш!

— Таки правду кажу, прошу пана, у нас зачала ся холера між католиками. То ще добре.

— Дурень! — засьміяв ся жупан і витряс попіл з своєї пінкової люльки.

— Не сьмійте ся, ласкавий пане! Яких чотири або пять днїв буде ще їх тримати ся, а потім прийде до нас. Як не вірите, то спитайте війта.

— А де-ж війт?

— Я казав війт? Ага, я й забув, що він умер.

— Коли умер?

— Тепер в полудне.

— То заклич менї заступника, Павла Гартю.

— Той умер нинї рано.

— Шкода чоловіка, то був спосібний хлоп — сказав жупан з жалем.

— Правда — пробурмотів старий Баркаш.

— Лишив родину?

— Четверо дївчат, одна краснїйша від другої. Сидять там в хатї і плачуть. Їм вскорі заберуть і хату.

— То він не лишив маєтку?

— Нїчого. Они помруть з голоду, як їх не забере холєра. Нинї вже нїхто їм не варить, бо нї один чоловік не хоче піти до зараженої хати.

— А по кілько-ж їм лїт?

— Від вісім до десять. Обі найстарші близнюки.

— Гм — відповів жупан і дав знак рукою, що розмова скінчила ся. Оба селяни відступили від повоза і стали ходити як вояки на вартї по обох боках дороги. Они, як видко було, знали, яка важна їх задача, що они мали тримати варту, та що могли проколоти кождого, хто поваживєсь би, против розпорядку високого жупаньства, війти до села, в котрім тепер панував більший пан як сам ласкавий жупан — бо помір. Баркаш, як здавало, був навіть гордий з того, що в селї був такий гість як холєра.

Бричка жупана посувала ся поволи по нерівній, болотнистій дорозі, по боках котрої стояли лиш низенькі, соломою криті хатки селяньскі.

Цїле село виглядало як вимерле. Лише тут і там визирало з воріт зажурене лице, але навіть на вид жупана не спішив ся нїхто брати за шапку.

В тім надїйшло напротив брички кількох людий з величезною деревляною скринею на плечех.

— Що несете, люди? — спитав жупан.

— Домовину на шестеро люда — відповіли.

Так мусїли в однім гробі лежати побіч себе свояки і чужі, приятелї і вороги, вірителї і довжники. Що то за комедия буде в судний день, як всї побудять ся.

В долішнім кінци села, де по більшій части мешкали самі католики, бушувало в однім огородци порося. Цїла родина приглядала ся тому. В инший час були би всї з криком і проклонами обкидали ненаситного ворога камінєм та грозили би єго властителеви судом, тепер приглядали ся рівнодушно, як безрога нищила пречудні кавуни і дозваляли їй на се.

Жупан сидїв мовчки в бричцї, від часу до часу витягав хустину з кишенї і обтирав нею піт з чола, а відтак знов бавив ся своїм перстенем. Єго лице було блїде і не видко було на нїм звичайної гордости, то не був жупан комітату, то був лаґідний старий паниско.

Недалеко від громадского дому протягнув ся півперек дороги немов сїтка довгий білий шнурок. То була павутина. Легкий теплий вітрець приніс єї з сїножати і она спинила ся між двома акациями — знак, що вже від довгого часу не переїздив туди нїякий віз.

Жупана залоскотали тонкі ниточки павутини по носї і обвили ся кругом лиця, так, що він мусїв їх з твари і з вусів стирати рукою.

— Бачиш, сину — сказав він до присяжного, що їхав з ним — коли-б так тота па-

значив, що той звіт то провокация народу до борби, бо називає єго погірдливо „низшими верствами, масою, товпою". На тім закінчено засїдане.

На ранїшнім засїданю в суботу дня 24 с. м. вела ся дальша дискусия над справою реформи виборчої і промавляв насамперед пос. др. Козловский. Він заявив, що не був нїколи противником розширеня права виборчого, о скілько би належало удїлити права голосованя палатам робітничим, товариствам рільничим, кулкам рільничим, палатам адвокатским і т. п.; не може однак згодити ся на загальне право виборче і V курию, котра мусїла би довести до зваленя курияльної системи. Бесїдник заявив наконець, що єсть за розширенєм права виборчого і за збільшенєм числа послів з міст.— Пос. Рутовский виступив в оборонї внесеня меншости і зазначив, що не сподївав ся, щоби справа розширеня права виборчого стрітила так сильну опозицию. Лїпше — казав він — залагодити справу тепер, як пізнїйше, коли змусить до того чужа воля. — Пос. ґр. Войтїх Дїдушицкий по довшій бесїдї поставив слїдуючу поправку: „Сойм удержуючи засаду репрезентациї курияльної, а стремлячи до відповідного розширеня права виборчого на верстви населеня, що доси того права не мають, однак з застереженєм, що через відповідні постанови законні, сполучені з деяким помноженєм мандатів, зарадить ся безвзглядному змайоризованю клас висше оподаткованих і висше образованих, поручає Видїлови краєвому, щоби зібрав всї потрібні дати і материяли та на найблизшій сесиї соймовій предложив пр. єкт закона, увзглядняючого повисші засади. По промовах послів дра Лазарского і кн. Чарторийского вибрано ґенеральних бесїдників: ґр. Ст. Тарновского „за" і дра Левенштайна „против" і на тім закінчено засїдане.

Вісти полїтичні.

Бар. Гавч о куриях национальних і виборчих.— Угорска криза. — Подїї в Росиї. — Демонстрация фльот против Туреччини.

Моравскі посли Гібеш і Ельдерш були минувшого четверга у президента мінїстрів бар. Гавча в якійсь справі войсковій і при сїй нагодї — як доносять Delnicky Listy — порушив бар. Гавч також справу реформи виборчої на Мораві та сказав, що правительство не брало нїякої участи в тій реформі. Правительство уважає установленє национальних курий за пробу і треба заждати, чи і о скілько она удасть ся. Дальше сказав бар. Гавч, що в соймах не буде можна лишити ся при ординациї виборчій після курий, скоро буде заведене загальне право виборче до Ради державної; і в краєвих соймах буде мусїло прийти до основної реформи виборчої.

W. Allg Ztg. оголосила розмову свого кореспондента з угорским президентом мінїстрів бар. Феєрварі. Він заявив, що в теперішну пору не розходить ся вже о мову команди, але о справи основні. Тому то угорска палата послів мусить бути розвязана а нові вибори, переведені на иньшій основі, усунуть тих репрезентантів, що панували над парляментом, а введуть иньших. Він відкличе ся до виборців. З коалїцією не буде вести дальших переговорів, бо они не мають цїли, доки коалїция жадає, щоби король зрік ся тих прав, котрі основують ся на конституциї, на яку він присягав. Положенє єсть поважне, борба потреває кілька лїт, але остаточно мусить побідити правительственна проґрама.

Екзекутивний комітет коалїциї відбув в суботу перед полуднем конференцию, на котрій ухвалив резолюцию заявляючу, що правительство через своє поступованє супротив муніципій нарушило законний порядок. Заява підносить дальше, що скоро урядники поступаючи після ухвал муніципий, потерплять яку небудь шкоду, то коалїция по заведеню правного порядку буде домагати ся від правительства відшкодованя для тих урядників, взглядно верненя їм назад утрачених посад. Дальше резолюция протестує против відобраня муніципіям запомоги державної і взиває урядників, щоби на всякий случай держали ся ухвал муніципий. Комітет наконець каже, що з причини відобраня муніципіям державної запомоги треба звертати ся з жалобою до трибуналу адмінїстрацийного.

Розрухи в Будапештї з причини інсталяциї нового старшого жупана пештеньского комітату мали поважнїйший характер, як то в першій хвили можна було гадати. Розрухи потягнули ся кілька годин і полїция мусїла опорних витягати силою із салї засїдань. Перший вилетїв в той спосіб член видїлу Пошґай; полїцияни котили ним як цилкою, аж викинули без шапки і верхного одїня на улицю. Така сама доля стрітила бар. Проная, котрий не хотїв встати з крісла і аж треба було крісло з під него витягати. Викиненых витала товпа на улици окликами „Ельен!" та відводила до касина. — Нинї має інсталювати ся в земплиньскім комітатї ґр. Альфред Палявічінї. З обави демонстрациї і для удержаня порядку вислано до міста чотири шкадрони гузарів. Коли гузари в'їхали до міста, товпа почала кидати на них камінєм. Чи хто зранений, не знати, бо доси нема звідтам нїяких вістий.

На конґресї в Москві вела ся в пятницю дискусия над справою польскою. Редактор „Освободжения" Струве домагав ся для Царства польского лїберальної адмінїстрациї і автономії та казав, що нема обави щоби якась чужа держава мішала ся, бо всї Росияни уміли би ставити тому опір. — Кн. Долгорукій сказав, що автономія то не відорванє від державі. Московский Кремль і варшавска Прага подали собі руки і в недалекій минувшости можлива єсть федерация славяньских держав, в котрій Росияни і Поляки відограють важну ролю. — Ашкарев з Калуги домагав ся порученя правительству, щоби порішило польску справу і не оглядало ся на Німеччину.

Як доносять з Москви до „Frankf. Ztg.", вислїд голосованя земців був слїдуючий: За безпосередним правом голосованя заявило ся 174 голосів, за посередним 28 а за безпосередним в містах і посередним на селах 28, в тім і кн Долгорукій.

Кораблї межинародної фльоти виплили вже з пірейского порту до Мітілени на острові Лесбос. Тут часть залоги, як зачувати, висїла на беріг і заняла комору митову. Єсть однак надія, що до дальшої ґрізнїйшої демонстрациї не прийде. З Константинополя доносять іменно: Мінїстер справ заграничних відвідав оногди австро-угорского амбасадора бар. Каліс. Здаєсь, що Порта готова уступити у всїх точках і лиш ще потрібні справи мусїли би бути обговорені. Формальне уступленє ще не наступило; то мусить наступити письменно, а суть всї ознаки, котрі за тим промавляють.

вутина була з дроту, то поперерізувала-б нам носи. Гм....

Молодий чоловік не знав, як собі має пояснити ті жупанові слова, але зараз дізнав ся.

— Гей, Емерик, стій! А ти Амброзий злїзь і ходи сюди, най тобі скажу, що хочу.

Богато прибраний гайдук поскочив в однїй хвили до свого пана.

— Іди там до хати того Павла Гартї, що то нинї рано умер. Там буде четверо дївчат. Возьми їх і виведи з села, відтак...

— Розумію, ясний пане. Але я лишив мою остру шаблю дома а при собі маю тупу.

— На дїтий не треба острої шаблї, дурню. За селом ти і Борок обкурите їх а потім возьмеш віз і поїдеш до Чанада до пана Чузого. Єму скажеш, що я велїв кланяти ся і присилаю єму чотири дївчата, нехай собі вибере найгарнїйшу, яка єму найлїпше подобає ся. А як би він не мав охоти до того — то скажи єму, що то уряд, я, так наказую. Пунктум!

— А другі три?

— Відтам поїдеш до Чаляр. Там підеш до вдови панї Боят, вибереш найкраснїйшу з трех дївчат і заведеш її до хати, а другі дві нехай ждуть на возї. Там скажеш: Ясний пан жупан велїли уцїлувати руки ласкавій панї і присилають в подарунку малу дївчину.

— Добре, ясний пане.

— Потім поїдеш до Кешнї, до пана Ковача. Єму так представиш річ, що дїти лишили ся круглими сиротами в селї, що майже цїле вимерло на холєру. На згадуй-же перед ним, що то я, або уряд присилає єму дитину, бо він тодї як раз не взяв би її та ще пустив би на тебе своїх псів. Скажи єму так мимоходом, що я в жаден спосіб не хотїв єму дати дитини а навіть заложив ся з паном старостою, що пан Ковач її не возьме.

— Розумію, ясний пане.

— А тепер іди і зроби всьо добре, як я наказую. Їдь, Емерик!

— А четверта дитина, ясний пане?

— Правда, от я трохи не забув. Отже четверту дївчину відвезеш до моєї жінки. Скажеш їй, аби уважала на дитину, бо то наша. В недїлю в полудне верну до дому.

До недїлї треба було зробити ще далеку дорогу. В Немаш Варбок прилучив ся до жупана і єго товариша ще комітатовий лїкар і староста і всї поїхали звідтам до Пентель та до других навіщених холєрою місцевостий. Ночувати мали в Чанадї у пана Чузого. Коли там приїхали, був вже „зелений столик" заставлений, бо гра в карти була конечна при жупанових об'їздках.

— Хто дає карти? — крикнув жупан ще на возї.

Час був дорогий і они зараз зачали. Гра тревала цїлу ніч а голоси „око, лїпше, слїпо" перерывали ся лиш рідко иншими замітками жупана.

— Був мій гузар у тебе, Миколо?

— Був, передвчера.

— Ти дістав мій подарунок?

— Дістав... дякую... — відповів Чузї нерадо.

— Гарно, цікавий я, котру ти вибрав; прошу тебе, поклич тоту дївчину.

— Ми мали хрест Божий з нею — відповів господар заклопотаний. — Її нема. Від вчера рана десь щезла... я встидав ся...

— Щезла? — перебив єму жупан. — То для мене дуже неприємна річ — докинув, зморщивши брови.

— Ну, ну, она найде ся, не бій ся о неї.

А що жупан як раз дістав двайцять і один, то єго гнїв в однїй хвили проминув.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 27 падолиста 1905.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** перенесла учителів (-льки) народних шкіл: Тересу Ковальску з Вербиловець до Дятьковець, Людвику Козловску з Дулиб до Ляшок горішних, Марию Шведицку з Вороцова до Каменоброда і Конст. Палятиньского з Тулови до Стецеви; в стан супочинку перенесла: Ів. Ґрушецкого в Снятині, Василя Засядкевича в Крупску, Олену Ковицку в Уйсолах і Вал. Лятоху в Зубсухім: — з'орґанїзувала 1-клясову школу в Смерекові, жовківского округа і признала 4.000 К безпроцентової запомоги на будову школи в Новосїлцї дидиньскій, добромильского округа.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** Полїтична реамбуляцийна комісия для зелїзничого шляху Львів-Підгайцї на просторони від Дунаева до Бережан, бережаньского повіта, відбула ся в днях від 4 до 14-го с. м. в присутности відноручників львівского Намістництва, Мінїстерства зелїзниць і Мінїстерства війни. З виїмком піднесених в громадах Жуків і Гиновичі жадань о часткову переміну зелїзничого шляху, не внесено нїяких замітів против проекту будови. Супротив того комісия надала в імени Мінїстерства зелїзниць управі будови консенс на будову того зелїзничого шляху, з виїмком частий в згаданих двох громадах, дотично котрих прийде пізнїйше рішене зі сторони Мінїстерства зелїзниць.

— **Буджет міста Черновець** на 1906 рік виказує 1,460.940 корон розходів і 1,273.541 корон доходів. Недобір 187.399 корон буде покритий додатками до податків, що виносять вже тепер около 50%.

— **Дрібні вісти.** При улици Гофмана ч. 10 у Львові, в мешканю дозорця дому, вибух вчера вечером пожар, котрий однако візвана пожарна сторожа скоро угасила. Погорілець здогадує ся, що котрийсь з его комірників обікрав его, а пізнїйше, аби крадїж закрити, підпалив мешкане. — Вчера прихоплено на крадежи двох малолїтних кишеневих злодіїв Людвика Дального і Макса Штарквеття, що бушували на пл. Марийскій по кишенях перехожих. — Офіциял в рахунковім департаментї дирекциї почт і телеґрафів у Львові, Казим. Квециньский, перенесений до Відня і приділений до рахункової експозитури дирекциї будови водних доріг. — На площи Солярнї у Львові переїхав оногди около 6-ої години вечером якийсь візник переходячого тамтуди пенсионованого радника судового п. Крилошаньского, у котрого візване поготівле ратункового товариства сконстатувало сильне потовчене ноги.

— **Крадїж процесових актів.** Будапештеньска часопись Magyar Szó напечатала перед кількома місяцями статю, в котрій заявила, що ґазета Magyar Orszag одержала від архієпископа в Еряяв 160.000 корон яко одноразову субвенцию і побирає крім того із згаданого жерела річну підмогу по 12.000 корон. Редакция Magyar Orszag обжалувала з тої причини редактора часописи Magyar Szó, Едварда Палї, о клевету. Дотична розправа мала розпочати ся дня 23 с. м. перед карним судом в Будапештї, одноко треба єї було відложити, бо як показало ся, всї акти судові, дотикаючі тої справи, пропали з суду. Суд зарядив слїдство, аби викрити виновників крадежи.

— **Замість золота — мосяж.** В склепі Дебори Буксбавм у Львові при улици Смочій ч. 5 купив в пятницю по полудни якийсь чоловік кожушок за 10 корон і заплатив за него золотою 10-коронівкою. Аж в якийсь час пізнїйше, коли купуючий вже відійшов, пересьвідчила ся Буксбавмова, що упала жертвою обманьства, бо та мнима 10-коронівка показала ся по близшім розслїдї звичайним мосяжним штоном преферансовим.

— **Огнї.** В бюрах приготовлюваних на поміщене цлової експозитури в Чернівцях (ул. Головна Енценберґа) заняв ся оногди від вугля, яке накипено на підлозї на руштах для швидшого висушуваня стїн, поважний комнатний огонь. Пожарна сторожа погасила его за пів години, все-ж таки шкода виносить около 3.000 корон. — В Раранчи на Буковинї погоріла дня 18 с. м. о півночи хата Сімйона Гостюка. Огонь мабуть підложено. Шкода виносить 600 К. Дім був заасекурований в „Днїстрі“.

— **Пропав без слїду** ученик I. кляси ґімназияльної в Тернополи іменем Дмитро Антонишин, лїт 13, росту середного, подовгастого лиця, мізерний, був убраний в звичайнім одїню і мав лиш шапку мундуркову. Коли би хтось знав що про него, то просить ся подати до уряду громадского в Кокошинцях, повіта скалатского, послїдна почта Лука мала.

— **Пропав без вісти** від 14 днів рахунковий асистент черновецкого краєвого правительства Ф. Малинкевич. На початку свого урльопу мав бути в Буску, а як звідси виїхав до Львова, так пропав за ним всякий слїд.

— **Загальні збори** тов. „Руска Бурса“ в Бережанах відбудуть ся дня 8-го грудня с. р. з отсим порядком: 1. звіт з дїяльности видїлу, 2. вибір нового видїлу, 3. внесеня членів.

— **Російскі страти в послїдній війнї.** Після урядових виказів за цїлий час російско-японьскої війни похибло і пропало без вісти 1.700 російских офіцирів і 85.000 вояків; ранених було около 4.500 офіцирів і 123.000 вояків. Майже тілько було недужих. Крім того виносить число померших від ран і недуг 800 офіцирів і 27.000 вояків. В такий спосіб виносять взагалї страти російскої армії і фльоти — не вчисляючи полонених — 360.000 вояків і майже 12.000 офіцирів.

Телеґрами.

Відень 27 падолиста. Чеські часописи донесли, що посли Ґібеш і Ельдерш були у президента мінїстрів бар. Ґавча і що бар. Ґавч висказав свою гадку о справі права виборчого до соймів і до Ради державної. В виду того треба ствердити, що згадані посли зовсїм не були у президента мінїстрів, котрий не висказав тих слів які єму приписано.

Відень 27 падолиста. Розіслано вже звіт социяльно полїтичної комісиї о предложеню правительства в справі пенсийного обезпеченя приватних урядників. Комісия вносить, щоби парлямент ухвалив предложене так як оно звучить в елябораті комісиї.

Будапешт 27 падолиста. З урядників комітату мимо завізваня правительства нїхто не явив ся. Новоіменований секретар Ремер урядує

Москва 27 падолиста. Конґрес земств і міст ухвалив 156 голосами против 12 (двох здержало ся від голосованя) резолюциї бюра.

Петербург 27 падолиста. (Пет. Аґ.) Після вістий ґен. штабу маринарки події кронштадскі знайшли відгомін в чорноморскій фльотї. Адмірал Чухнін доносить, що моряки під впливом социялїстичної пропаґанди устроїли в Севастополи демонстрациї. Розрухи розширили ся також на иньші части армії. На вічу зранено тяжко адмірала Писаревского. Положене есть поважне, однак не треба бояти ся нападів і рабунків.

Петербург 27 падолиста. Бунт в Севастополи ріжнить ся тим від кронштадского, що в Севастополи моряки і получені з ними робітники не рабують і не забивають і самі удержують порядок. Збунтований полк берестейский увязнив командата кріпости і полку та 6 офіцирів. Намовити другий полк до бунту не удало ся.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский есть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).